

בע"א (חדרה) 35109-02-14 - ג'מילה מחאג'נה נ' עיריית חדרה

בע"א (חדרה) 35109-02-14 - ג'מילה מחאג'נה נ' עיריית חדרהשלו

בע"א (חדרה) 35109-02-14

ג'מילה מחאג'נה

נגד

עיריית חדרה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בחדרה

[11.06.2014]

כב' השופטת טל תדמור-זמיר

החלטה

בפני בקשה לביטול דו"ח חניה מס' 355677 מיום 31.10.07 (להלן: "הדו"ח") שניתן למבקשת בתחום שיפוטה של המשיבה.

טענות הצדדים

המבקשת טוענת כי מעולם לא קיבלה הדו"ח ואך ביום 17.2.14 נודע לה לראשונה אודותיו, עת הגיעו לביתה מעקלים לשם גביית חוב למשיבה בגין הדו"ח מושא הבקשה.

לטענת המבקשת משהדו"ח לא הומצא לידיה תוך שנה מיום ביצוע העבירה יש לקבוע כי הוא התיישן.

לטענת המשיבה יש לראות את המבקשת כאילו הורשעה ונגזר עליה הקנס, מאחר וחלפו המועדים הקצובים בחוק להגשת בקשה להישפט והמבקשת לא העלתה כל טעם לאיחור בהגשת בקשתה.

עוד טוענת המשיבה כי הודעת תשלום הקנס נשלחה למבקשת בדואר רשום במועדים הקצובים בחוק לכתובתה הרשומה (נספח ב' לתגובה) וכי הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר ללא כל הסבר לשיהוי.

המשיבה הוסיפה ופירטה בתגובתה פעולות שננקטו לגביית החוב, לרבות עיקולים בחשבון הבנק, משלוח דרישות נוספות בדואר רשום (לרבות מספר דבר הדואר הרשום) ועיקול מטלטלין ברישום (נספחים ג'- ו' לתגובה).

כן טוענת המשיבה כי אין בנסיבות המקרה משום נסיבות חריגות המצדיקות קיום דיון במעמד הצדדים ויש לדחות את הבקשה.

דיון

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה סבורה אני כי דין הבקשה להידחות ואנמק.

עבירת חניה כגון זו מושא הבקשה דנן הינה עבירת קנס מסוג ברירת משפט שחלות עליה הוראות סעיפים 228-230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"); הליך של ברירת משפט נפתח בהמצאה כדן של הודעת תשלום קנס המפרטת, בין היתר, את העבירה ואת שיעור הקנס שנקבע לה.

תקנה 41(א) לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 (להלן: "התקנות") קובעת כי בעבירת קנס של העמדת רכב במקום שהעמדתו אסורה לפי חיקוק, מותר להצמיד לרכב הודעה על מעשה העבירה.

תקנה 41(ב) לתקנות קובעת: "לא שולם הקנס במועד שנקבע בהודעה שהוצמדה לרכב ולא ביקש בעל הרכב להישפט תוך אותו מועד, תומצא לבעל הרכב הרשום ברשות הרישוי הודעת תשלום קנס חדשה".

תקנה 44 א לתקנות קובעת חזקת מסירה וזו לשונה:

"44א. בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט, לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדן גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".

ברע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' אברהם חנוך כרם (11.6.13) עמד בית המשפט העליון על הטעם העומד בבסיס חזקת המסירה בדואר בקבעו:

"בבסיס חזקת המסירה בדואר עומד טעם כפול: האחד עניינו בחובה החוקית של כל תושב לעדכן את מרשם האוכלוסין על כל שינוי במענו...הטעם השני טמון בניסיון החיים והשכל הישר המלמדים כי מסמך שנשלח בדואר מגיע ליעדו ברוב המכריע של המקרים...עוד מלמד הניסיון כי מקום שההודעה לא נדרשה במען שאליו נשלחה, ברגיל נעוץ הטעם לכך בנמען...זוהי קביעה נורמטיבית הזקוקת לחובת הנמען אי-קיום חובות המוטלות עליו מכוח הדין לעדכן כתובת ולדרוש דואר רשום ששלחה אליו רשות מוסמכת. אפשרות נוספת היא שאירעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים כאלה - שהם בגדר החריג ויוצא הדופן - תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מאפשרת לנמען לנסות לסתור החזקה..."

בענייננו, המשיבה המציאה אישור משלוח דבר דואר רשום ומסמך המאשר כי דבר הדואר נמסר למבקשת, תוך שנה מיום רישום הדו"ח, כנדרש בסעיף 225א לחסד"פ.

עיון בנספח ב' לתגובה מעלה כי דו"ח החניה מיום 31.10.07 נמסר למבקשת בדואר רשום ביום 3.4.08 שכן מספר דבר הדואר זהה למספר הדו"ח.

על רקע האמור לעיל, סבורה אני כי טענת המבקשת לפיה ליום 17.2.14 לא נתקבלה אצלה כל דרישה תשלום הקנס, אינה יכולה לעמוד.

סעיף 229 (2ח) לחסד"פ קובע כי במידה ולא הוגשה בקשה להישפט במועדים הקצובים בחוק יראו את הנאשם כמי שהורשע בבית המשפט ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס.

רוצה לומר, כי משקיבלה המבקשת הודעה על הדו"ח, בתוך שנה מיום קבלתם, היה עליה לפנות בבקשה להישפט בגינם ומשלא עשתה כן, אין לה להלין, אלא על עצמה.

יפים לעניין זה דברי כב' הש' ג'ובראן ברע"פ 11165/08 אריה שורשי נ' עיריית תל - אביב - אגף החניה (2.6.09):

"כפי שעמד על כך בית המשפט לעניינים מקומיים, המבקש לא השכיל להגיש את בקשתו להישפט במועדים שנקבעו לכך בחוק, ולא העלה נימוק כלשהו אשר הצדיק חריגה מהכלל ודין בטענותיו לגופן, לפי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי. אמנם, המבקש צירף לבקשת רשות הערעור מספר מכתבים המעידים על כך שלא חדל לפנות לעיריית תל-אביב-יפו לביטול הודעת תשלום הקנס, ואכן אחת ההודעות לתשלום אכן בוטלה לבסוף על ידי העירייה. אלא שמשדחתה העירייה את בקשתו לביטול הודעת התשלום נשוא הליך זה, היה עליו לפנות לבית המשפט אם רצונו היה להישפט בגין הודעת תשלום הקנס לשם מימוש זכויותיו. משפנה לבית המשפט כשלוש שנים לאחר פקיעת המועד שנקבע לכך בחוק, ומשהפך פסק דינו לחלוט, לא מצאתי פגם בהחלטת בית המשפט לעניינים מקומיים, אשר אושרה על ידי בית המשפט המחוזי, כי אין מקום לקבל את בקשתו להארכת מועד להגשת בקשה למתן רשות להישפט".

כי כך, משהמבקשת לא הצליחה לסתור את חזקת המסירה ולא הסבירה השהיו בפנייתה לבית המשפט, אני דוחה הבקשה.

המשיבה רשאית להמשיך בהליכים לגביית החוב בגין הדו"ח.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשע"ד, 11 יוני 2014, בהעדר הצדדים.